

Incipit prologus beati hieronimi in librum Job.

Dico per singulos scripturę diuine libros aduersariorum respondere maledictis. qui interpretationem meam reprehensione septuaginta interpretum crumiantur: quasi non et apud grecos aquila summachus et theodocion. vel verbum e verbo. vel sensum e sensu. vel ex utroque commixtum et medie temperatum genus translationis expresserint et omnia veteris instrumenti volumina. Dignos obelis asterisque distinguerit. quos vel additos vel de theodocione sumptos translationi antiquę inseruit. probans defuisse quod additum est. Discant igitur obrectatores mei recipere in toto quod in partibus susceperunt: aut interpretationem meam cum asterisque suis radere. Neque enim fieri potest ut quos plura intermisisse susceperint: non eosdem etiam in quibusdam errasse fateantur. precipue in iob: cui si ea que sub asterisque addita sunt subtraxeris. ps maxima deturcabitur. et hoc dicitur apud grecos. Letez apud latinos ante eam translationem quam sub asterisque et obelis nup edidimus. septingenti ferme aut octingenti versus desunt: ut decurtat et lacerat. corrosusque liber feditate sui publice legentibus prebeat. Dec autem translatio nullum de veteribus sequit interpretationem: sed ex ipso hebraico arabicoque sermone. et interdum syro: nunc verba: nunc sensus: nunc simul utrumque resonabit. Obliquus enim etiam apud hebreos totus liber fertur et lubricus. et quod greci rhetores vocant schematismenos. dum qui aliud loquitur. aliud agit. Ut si velis anguilam vel murenulam strictis tenere manibus: quanto fortius presseris. tanto citius elabitur. Memini me ob intelligentiam huius voluminis liddeum quendam preceptorem. qui apud hebreos primus haberi putabatur. non paruis redemisse numis: cuius doctrina an aliquid profecerim. ne scio. Hoc vnum scio: non potuisse me interpretari. nisi quod ante intellexeram. A principio itaque voluminis usque ad verba iob apud hebreos prosa oratio est. Porro a verbis iob in quibus ait. Dereat dies in qua natus sum. et nox in qua dictum est. conceptus est homo: usque ad eum locum ubi ante finem voluminis scriptum est: Idcirco ipse me reprehendo et ago penitentiam in favilla et cinere: hexametri versus sunt. dactylo spodeoque currentes. et propter lingue idioma crebro recipientes et alios pedes. non earundem syllabarum. sed eorumdem temporum. Interdum quoque rhythmus ipse dulcis et tinnulus fertur numeris pedum solutis: quod metrici magis quam sim-

plex lector intelligunt. A supradicto autem versu usque ad finem libri. paruum coma quod remanet: prosa oratione coteritur. Quod si cui videtur incredulum. metra. scilicet esse apud hebreos. et in morem nostri flacci grecique pindari et alcei et sappho. vel psalterium. vel lamentationes hieremie. vel omnia ferme scripturarum cantica comprehendere: legat philonem. iosephum. origenem. cesariensem eusebium. et eorum testimonio me verum dicere comprobabit. Audiant quapropter canes mei. idcirco me in hoc volumine laborasse: non ut interpretationem antiquam reprehenderem. sed ut ea que in illa aut obscura sunt: aut omissa. aut certe scriptorum vitio deprauata. manifestiora nostra interpretatione fierent: et hebreum sermonem ex parte didicimus et in latino pene ab ipsis cunabulis iter grammaticos et rhetores et philosophos detriti sumus. Quod si apud grecos post septuaginta editionem: iam christi euangelio coruscante iudeus aquila et summachus ac theodocion iudaizantes heretici sunt recepti qui multa mysteria saluatoris subdola interpretatione celarunt. et tamen in heraplis habentur apud ecclesias et explanantur ab ecclesiasticis viris: quantomagis ego christianus. et de parentibus christianis natus. et verillum crucis in mea fronte portans. cuius studium fuit omnia repetere. deprauata corrigere. et sacramenta ecclesie puro et fidei aperire sermone: vel a fastidiosis vel a malignis lectoribus non debeo reprobari. Habeant qui volunt veteres libros vel in membranis purpureis auro argenteoque descriptos. vel vncialibus. ut vulgo aiunt. libris onera magis exarata quam codices: dummodo michi meisque permittant pauperes habere scedulas. et non tam pulchros codices quam emendatos. Utraque autem editio et septuaginta iuxta grecos. et mea iuxta hebreos. in latinum meo labore translata est. Eligat unusquisque quod vult. et studiosum me magis quam malivolium probet.

Item alius prologus.

Sicut autem fiscellam iunco tererem. aut palmarum folia complicarem. ut in sudore vultus mei comedere panem. et veteris operis sollicita mente pertractare: nullus morderet: nemo reprehenderet. Nunc autem quia iuxta sententiam saluatoris volo operari cibum qui non perit. et antiquam diuinorum voluminum viam sentibus virgulisque purgare: error mihi geminus infigitur: corrector vitiorum falsarius vocor: et errores non auferre. sed serere. Tanta est enim venustatis consuetudo ut etiam confessa plerisque vitia placeant: dum magis pulchros volunt habere codices quam emendatos. Quapropter o fratres dilectissimi vnicum nobilitatis et humilitatis exemplar. pro flabello calathis

